

Den långsamma tillvänjningens strategi snärjer allt fler!

För några år sedan skrev jag en text med rubriken "*Den*

långsamma tillvänjningens strategi". Där beskrev jag utvecklingen i kristenheten vad gäller ett ständigt ökande accepterande av olika villfarelser och hur den tillvänjningen går till. Då beskrev jag ett nytt tillstånd i kristenheten så här, vilket stämmer minst lika bra idag:

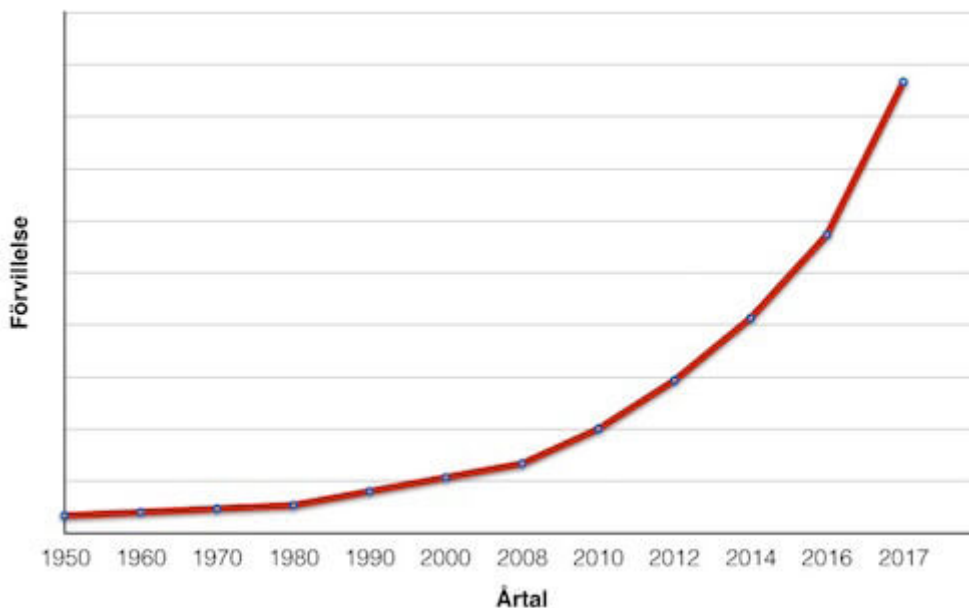
Helt klart har det infunnit sig ett helt nytt normaltillstånd i kristenheten. Borta är tiden då den bibelförankrade evangeliska tron kännetecknade de fria församlingarna. Då var fokus på människors omvändelse, frälsning, helgelse, lärjungaskap, missionsbefallningen och på Jesus återkomst. Det var en förkunnelse som Gud då och då bekräftade genom att låta bibelförankrade tecken och under ske. Idag ligger istället fokus på JAGETs välbefinnande, på framgång, på upplevelser, på manifestationer av österländsk kundalini-typ, allt mixat med diverse villoläror – eller brist på sunnda läror! Den som idag ställer sig upp för evangelisk bibelförankrad tro blir hånad och kallad dogmatisk, fundamentalist, kärlekslös och dömande. De som ofta hyllas är de som sprattlar på golvet, skryter med framgångar eller är "toleranta" mot allt och alla – förutom mot dem som man pekat ut som intoleranta."

Idag, några år senare, ser jag det som nödvändigt att återigen lyfta fram detta ämne och att reflektera över vad som hänt sedan sist och se på dagens normaltillstånd i kristenheten.

Utvecklingen sedan 1950-talet

Om jag först – lite fritt tolkat – skulle beskriva förvillelsen i kristenheten i en graf, så skulle jag säga att det mellan ca. 1950-1980 ökade svagt linjärt. Från början av 1980-talet, då Trosrörelsen (Livets Ord m.fl.) fick fäste i vårt land, började grafen

stiga uppåt ordentligt, men fortfarande linjärt. Men från 2008 då den s.k. "väckelsen" i Lakeland ägde rum och fram till nu 2017 så skulle jag säga att förvillelsen skenat iväg och nu sker enligt en exponentiell kurva, där kurvan drar i väg allt brantare uppåt. Förvillelsen sker nu på en mycket bredare front, och det bidrar också till att utvecklingen rusar i höjden. En syster i tron skrev och berättade för mig att hon sett denna utveckling framför sig på detta grafiska sätt, och det är precis så som jag själv upplever det. Så här skulle en sådan graf kunna se ut - lite fritt ritat:

Villoläror har blivit allemansgods!

Vad är det då som gör att jag själv och andra beskriver utvecklingen så här? Här är några faktorer som jag tror varit avgörande:

1. En allt större bredd på villoläror av olika slag som strömmar in i vårt land. Nu är det inte endast trosförkunnelsen som lockar och bedrar, utan även Toronto-andlighet, Bill Johnson-teologi, Emergent Church, Purpose driven (Rick Warren), katolicism, katolsk mystik, inblandning av New age, humanism, liberalisering, m.m.
2. Fler och fler kristna blir förblindade och kan inte längre skilja mellan sanning och lögn, mellan sann kristen tro och falsk tro. Man ser då inte heller varför villfarelser är fel. Brist på god bibelundervisning och utebliven privat bibelläsning bidrar till detta.
3. Nya generationer och grupper tar nu vid i församlingarna, personer som många gånger inte fått en korrekt undervisning om evangeliet och därför inte är sant omvända och kristna enligt Bibelns definition. Dessa stackars ungdomar har många gånger fått med sig olika villfarelser redan tidigt i livet.

Den långsamma tillvänjningen har gått så otroligt långt idag att många villfarelser nu har blivit ett slags allemansgods i kristenheten. Våldigt få förstår vad som är fel i allt detta. Om vi skulle gå tillbaka till 50-talet och pröva dessa läror och andliga fenomen inför den tidens vakna och nyktra kristna ledare så skulle många genast kunna avslöja mycket av detta som villoläror och falsk andlighet. Och de skulle göra det helt ogenerat och med kraft! Men idag finns knappt några kristna ledare i vårt land som är så pass rakryggade, vakna och nyktra att de kan varna för detta. Vilka är det då som har förändrats och lämnat bibeltroheten?? Det bör man fundera över.

Tidstecken

En kraftigt utbredd förblindelse

Vad ser vi då för tecken på att det förhåller sig så här? Jo, detta

märks inte minst av i kontakten med många kristna. Man märker det i församlingarna: vad man pratar om, i predikningar, hur man förhåller sig till lärofrågor och andlighet, hur man uppfattar evangeliet idag, vad som utgör kärnverksamheten, hur man ser på evangelisation och mission, osv. Men det märks också tydligt i kristna tidningar och bloggar. Där skrivs idag t.ex. positivt och frejdigt om påven och Katolska kyrkan. I flera medier får allehanda falska profeter komma till tals och saluföra sig själva. Och där varnar man för de som varnar.

Ett tydligt tecken på en allt mer utbredd förblindelse är det ökande intresset för Katolska kyrkan och katolsk mystik. Detta såg vi ju ett paradexempel på när påven besökte Sverige i oktober 2016. Som ett annat exempel kan jag nämna att EFS tidning Budbäraren nyligen hade en artikel om författaren Magnus Malm där han fick föra fram sitt vurmande för katolsk mystik, och inte minst då den "ignatianska spiritualiteten", alltså mystiska övningar lanserade av den katolska jesuitordens grundare, Ignatius av Loyola. Magnus Malm har en anställning i Katolska kyrkan, och då kanske det inte är så konstigt att han passade på att slå ner på både reformationen och Luther. Hans önskan under detta år när reformationens 500-årsjubileum firas är då inte förvånande:

"...lägga våra skillnader bakom oss och avsluta den så att säga protestantiska parentes, att sluta leva i protest emot någonting och

istället återvända till **den odelade kyrkans tro**"

I artikeln förespråkar alltså Magnus Malm en återgång till Katolska kyrkan. Och lägg nu märke till att detta framförs i en tidning som ges ut av den lutherska rörelsen EFS (Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen). Detta är ett kraftigt tecken på en utbredd förblindelse i den evangeliska kristenheten!

Ett annat tecken på denna nu så utbredda förblindelse blev satsningen som hölls den 28-30 oktober 2016 i Friends Arena och som gick under namnet "Awakening Europe Scandinavia". Massvis med folk i Sveriges arma kristenhet såg positivt på denna satsning, helt okritiskt och utan att utöva urskiljning. Men under Awakening-satsningen spreds just framgångsteologi och Toronto-andlighet m.m. Dessutom utlovades en väckelse i hela Norden i och med denna satsning. Tack o lov blev det ingen väckelse av det slaget, och därmed var ju även det löftet falskt. Jag själv har nog aldrig upplevt så mycket kritik som när jag varnade för Awakening. Det tillsammans med det stora okritiska intresset för satsningen, blev för mig ett starkt tecken på att "den långsamma tillvänjningen strategi" fortsätter att tugga i sig allt fler kristna i vårt land.

En allt större aggressivitet mot de som varnar

Jag tycker mig också se att aggressiviteten bland de som retar sig på de som varnar för den falska kristendomen har ökat kraftigt på sistone. Och allt fler retar sig också på dem som predikar sanning. Mail från våra kritiker blir allt mer ologiska, ogenomtänkta och aggressiva. Inte minst märkte jag detta i samband med att jag själv varnade för Awakening-satsningen. Fick den satsningen någon att vakna, så var det i alla fall jag som vaknade över detta faktum med den nu kraftigt utbredda förblindelsen och den ökande aggressiviteten. Denna aggressivitet är ett tecken på att "kärleken skall kallna hos de flesta" - vilket Jesus profeterade om (mer om det nedan). Det börjar med andra ord kännas kallt runt omkring dem som vill hålla sig till Bibeln och Sanningen. Områden där man som kristen kan röra sig och känna sig bekväm minskar dagligen. Men det visar också på att även detta bibelord är helt korrekt:

Matt 7:14: "Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den."

Detta blir tydligare och tydligare för var dag.

"Offerhöjds-kristendom"

Jag skulle vilja införa ett nytt begrepp för att beskriva dagens kristenhet, och det är att man allt mer sysslar med det som vi skulle kunna kalla för *offerhöjds kristendom*. Vad menar vi då med detta? Först en kort och förenklad bakgrund:

När det judiska folket intog "Det förlovade landet" efter sin 40-år långa ökenvandring, då uppmanade Gud dem att bl.a. ödelägga alla de offerhöjder som hednafolken i detta område hade brukat för sin avgudadyrkan. Vi skall också minnas att det endast var vid tabernaklet judarna skulle offra till Gud och senare i templet i Jerusalem (se t.ex. 5 Mos 12:13-14). Men när landet senare pga. konflikter delades upp i två riken, Juda och Israel, så tyckte folket i Israel att de kunde offra på annat sätt och på andra platser, det var ju ändå till Gud – tänkte man. Och så byggde man upp offerhöjder, senare även inom Juda rike. Det blev ganska många sådana kan vi förstå av texterna i Gamla testamentet. Man kan säga att dessa hedniska offerplatser "judafierades" på motsvarande sätt som vi inom kristendomen "kristnat" många hedniska riter och helgdagar etc. Och på offerhöjderna blandades främmande riter och annat offrande med offrandet till Herren Gud. Man slängde för säkerhets skull även på en bock för avgudarna Astarte, Baal och Molok – lite fritt tolkat. Men dessa offerhöjder var en styggelse i Guds ögon. Det var först i och med den store reformatorn kung Josia som offerhöjderna avskaffades i Juda rike. Men det var en kortvarig reformation. Avfallet fortsatte senare och till slut utlämnade Gud det judiska folket till fångenskapen i Babylon.

Den som läst sin Bibel flitig ser tydligt parallellerna mellan judafolkets vandring och öde och kristenhetens vandring och öde. Judarnas historia i Gamla testamentet är profetiska bilder av vad som kommer att ske med kristenheten. Vi är ingalunda bättre, vi kommer att avfalla vi också, och till slut intas av "Babels kung", Antikrist!

Gud har för oss kristna hedningar stakat ut en mycket enkel väg, och den vägen är Jesus. Jesus står för allt det som Bibeln kräver av oss. Genom en enkel tro på honom och hans försoningsgärning för ALLA våra synder och ALL vår skuld blir vi Guds barn och får löftet om ett evigt liv! Vi kan redan nu leva som enkla och fria barn till Gud. Denna "barnskapsväg" är den tro som Gud har stakat ut för oss, och tillsammans är vi hans tempel idag. Det behövs inte längre några tempelbyggnader, inga fler offer och ingen särskild prästtjänst osv. Alla är vi präster inför Gud och Jesus är vår överstepräst. Allt offrande, all ritual, alla metoder, all liturgi är totalt överflödigt i det barnskap som Gud vill att vi skall leva i. **Det** kristna livet är vårt "Jerusalem" här och nu!

Om vi utifrån detta som Gud vill ge oss genom sitt evangelium betraktar kristenheten idag, var kan vi då se denna "offerhöjdskristendom"? Hur ser den ut i detta perspektiv? Jag vågar säga att all s.k. kristendom som **inte** står med båda fötterna i evangeliet riskerar att vara en sådan offerhöjdskristendom. Katedraler och mässor är definitivt främmande offerhöjder i kristenheten. Påvar, biskopar och präster i all sin utstyrsel och i sina höga ämbeten utgör också en inblandning av sådant som är främmande. Men jag tror även att all arenakristendom är det. Minns detta viktiga ord från Jesus:

Luk 16:15: "Det som är högt i människors ögon är avskyvärt inför Gud".

I det bibelordet har vi kanske en av Bibelns definitioner på bl.a. offerhöjdskristendomen. Och överallt där denna korrumpierade kristendom existerar, där känner man en frihet att "kasta på en bock för Baal också". Där känner man friheten att blanda in lite av varje efter eget tycke och smak. Har man sett vad de gör i USA, så kan man göra det här också, osv. Bara det funkar är det bra, tänker många.

Varnar då Nya testamentet för denna "offerhöjdskristendom"? Ja absolut! Här är ett par bibelord som just varnar för osund inblandning och att gå utöver vad Bibeln lär oss:

2 Tim 4:3: "Ty det skall komma en tid då människor inte längre skall stå ut med den sunnda läran, utan efter sina egna begär skall de samla åt sig mängder av lärare, allteftersom det kliar dem i öronen."

1 Kor 4:6: "Bröder, detta har jag för er skull tillämpat på mig och Apollos, för att ni skall lära er den regeln när det gäller oss att inte gå utöver vad Skriften säger och inte skryta över en ledare på den andres bekostnad."

Offerhöjdskristendomen är alltså fel i grunden, och det spelar ingen roll om man där rör sig med kristna termer och kör allt under kristen flagg. Och det är med denna felaktiga grund som det blir så lätt att vänja sig vid ytterligare villfarelser. Avfallet eskalerar snabbt med alla de offerhöjder som nu finns på plats i vårt land - och i så gott som alla andra länder!

Ointresse för Bibeln och sanning

Ett annat allvarligt tecken är att intresset har minskat dramatiskt för sådana bibliska sanningar som skapelse, Jesu gudomlighet, rättfärdiggörelsen,

omvändelsen, yttersta tiden, Jesu återkomst, Israels och judarnas roll i historien, m.m. Nu är det istället vanligt med fokus på obibliska föreställningar som att t.ex. "bygga Guds rike på jorden, här och nu" samt överbetoning av lovsångens betydelse. Dessa två ting är mycket tydliga i sammanhang som präglas av andligheten från Bill Johnson och Hillsong – men även från andra håll. I andra sammanhang "sänker man trösklarna" och gör Jesus till en fin förebild och kompis istället för den frälsare han är som också skall döma världen. Ibland är Jesus bara en "guru" bland många andra gurus.

Detta ointresse för Bibeln och sanning ser vi också på att många kristna hellre lyssnar till budskap från mängder av spektakulära förkunnare än att läsa Bibeln. Och man är inte noga med vad som är sant och vad som inte är det. Ofta hänvisas till "uppenbarelseskunskap" istället för Bibeln. Till mig skrev en man att jag inte skulle ta så allvarligt på Bibeln, det är viktigare att lyssna in Anden, menade han. En uppenbarelse från "en gudsman" står högre än Bibeln, tycks det som. Det är en **mycket** osäker väg man beträder om man tänker på det sättet!

Vi skall komma ihåg att Jesus är Guds Ord förkroppsligat. Guds Ord är också det manna, det bröd vi behöver för vår andliga mognad och för att hålla vår tro vid liv. Och Jesus är det levande brödet. När vi "äter" Guds Ord får vi del av Jesus eftersom han är ett med Ordet. Älskar vi inte Bibeln kan vi inte heller älska Jesus på ett äkta sätt!

Det finns flera bibelställen som talar om kärleken i en speciell mening, och jag tror att dessa hänger ihop. I 2 Tess 2:9-12 talas om att det är kärleken till Sanningen som kan rädda oss från att gå vilse i den yttersta tiden, men att kärleken till tecken och under kommer att leda vilse. Vi skall då komma ihåg att Jesus själv kallade sig för Sanningen. Älskar vi inte Sanningen kan vi alltså inte heller älska Jesus på ett äkta sätt. I Uppenbarelskebokens kapitel 2 skickade Jesus ett budskap till församlingen i Efesos och sa att de hade övergett "den första kärleken". Jag är övertygad om att det handlar om den grundläggande kärleken till Jesus, Sanningen och Guds Ord (alla dessa tre är ju **ett**).

Detta ointresse för både Bibeln och sanning är ett allvarligt tillstånd i vår tids kristenhet, och det innebär de facto ett ointresse för den sanna Jesus, en nonchalans inför den som Jesus verkligen ÄR och det han står för. Detta har Jesus beskrivit med dessa ord, som avser den yttersta tiden:

Matt 24:11-12: "Många falska profeter ska träda fram och bedra många, och eftersom laglösheten ökar kommer kärleken att kallna hos de

flesta."

Diggar man vad de falska förkunnarna säger så ökar laglösheten. Då kallnar också den sanna kärleken, den kärlek som sätter Jesus, Sanningen och Bibeln högst. Även denna profetia är på god väg att gå i uppfyllelse, och det är ett allvarligt tidstecken!

Förvärldsligande

Självklart ser vi också avfall och förvillelse i kristenheten när vi tittar på hur man förhåller sig till världen, materiella ting, moral, etik, sex, alkohol, politik, lyx, osv. Här har det också skett ett exponentiellt förfall under senare år. Idag är skillnaden mellan kristna och ickekristna mycket, mycket mindre än för 50 år sedan.

Gud prövar sin församling

När vi ser allt detta osunda och falska komma över kristenheten måste man besinna sig och förstå att Gud har full koll på skeendet. Personligen tror jag att han låter allt detta komma för att pröva sin församling på jorden. "Domen börjar med Guds hus" skrev aposteln Petrus (1 Pet 4:17). Det är som att lägga ut ett dött djur på marken: "Där liket ligger, där samlas gamarna" (Matt 24:28). Dessa prövningar blir som en vattendelare i kristenheten. Det kommer att bli allt tydligare vilka som vill hålla sig till Sanningen och vilka som vilka som trivs bättre med offerhöjdskristendomen.

Observera noga detta: att något "funkar" är inte ett tecken på äkthet! Företeelser och läror måste därför alltid prövas mot Bibelns samlade undervisning, ty "Summan av Guds ord är sanning" (Ps 119:160). Vi kan i Bibeln se att Gud kan pröva vår kärlek till honom och Sanningen genom att låta falska profeter och förkunnare träda fram, och att det då även kan ske övernaturliga ting:

5 Mos 13:1-3: "Om en profet eller en som har drömsyner träder fram hos dig och han ger dig något tecken eller under, **och sedan detta tecken eller under som han talat med dig om inträffar** och han då säger: 'Låt oss följa andra gudar, gudar som du inte känner, och låt oss tjäna dem', då skall du inte lyssna på den profetens ord eller på den som har drömsyner, ty Herren, er Gud, prövar er för att finna om ni älskar Herren, er Gud, av hela ert hjärta och hela er själ."

Vad skall vi då göra?

En del önskar sig som sagt "tillbaka till den odelade kyrkans tro". Jag tror istället vi behöver en "Josia-väckelse" i vårt land. Om vi får uppleva en sådan vore det väldigt välsignat, men vi vet från Bibeln att det blir en kortvarig välsignelse i så fall. Vi har ju facit i Bibeln. Men vad kan vi då göra för att eventuellt få uppleva en "Josia-väckelse"? Jag kan börja med att nämna vad som inte behövs: Inte handlar det om att gå på bibelskolor. Inte handlar det om Jesusmanifestationer. Inte behöver vi fler Alpha-kurser. Inte behöver vi ta in fler förkunnare från andra länder. Inte behöver vi mer "smörjelse" från USA. Inte fler dyra konferenser och awakening-satsningar. Inte fler metoder eller riter. Inte fler videor eller böcker. Inte mer sprattlande på golvet eller skakningar i alla lemmar. Inte mer arenasatsningar. Inte mer ljud-, ljus- och rökanläggningar.

Återupprätta Bibelns ställning

Jag tror rätt och slätt att vi skall söka Gud i all enkelhet, både enskilt i vår kammare och tillsammans i mindre grupper, gärna även i hela församlingar. Det skall vi göra genom bön och bibelläsning. Vi lägger ner det vi är och har inför Gud och ber honom att använda oss. Sedan ställer vi allt vårt hopp till att han använder oss och ger oss kraft och inspiration genom sin Helige Ande. För det behöver man inte krysta, skrika, vifta med armarna eller något sådant. Det är bara att lita på Gud. I allt detta är det avgörande att ge Bibeln en upprättad ställning så som vårt enda rättesnöre. Vi måste återupptäcka Bibeln! Vi skall nu läsa om hur det var när kung Josia i Juda rike återfann den bortglömda "lagboken", alltså Gamla testamentets äldre böcker:

2 Kung 22:11-13: "När kungen hörde lagbokens ord, rev han sönder sina kläder. Och kungen befallde prästen Hilkia och Ahikam, Safans son, och Akbor, Mikajas son, och skrivaren Safan och Asaja, kungens tjänare, och sade: 'Gå och fråga Herren för mig och för folket, ja, för hela Juda, om det som står i denna bok, som man nu har funnit. Ty Herrens vrede är stor, och den är upptänd mot oss därför att våra fäder inte har lyssnat till vad som står i denna bok och inte har gjort allt som är föreskrivet oss.' "

Gud svarade också Josia, och sa bl.a. detta:

2 Krön 34:27: "Eftersom ditt hjärta veknade och du ödmjukade dig inför Gud när du hörde hans ord mot denna plats och mot dem som bor här, ja, eftersom du ödmjukade dig inför mig och rev sönder dina kläder och

grät inför mig, därför har jag också hört dig, säger Herren ."

Väckelsens sinnelag

Detta Josia sinnelag behövs bland kristna i vårt land om vi ännu en gång, kanske en sista gång, skall få uppleva ett andligt tillnyktrande och väckelse. Observera detta: det blir inte väckelse genom att man predikar om väckelse eller profeterar om det. Väckelse ger Gud när han vill och om han vill, och troligast gör han det som svar på att vi ödmjukar oss inför honom, vänder om till Sanningen, och ber att det andliga uppvaknandet skall börja med oss själva. Läget är MYCKET allvarligt i vårt land, så det är inte lätt att ha ett hopp om väckelse. Men låt oss trots det ändå fortsätta att hoppas på det och be om det.

Tillrättavisa och varna

Låt oss också fortsätta att varna för det osunda. Det kan behövas innan en sund väckelse blir möjlig. För egentligen är väl just *väckelse* ett uppvaknande från det som är fel? Men ibland kan man ändå få höra att vi som kristna inte skall varna. Ibland sagt med orden "vi skall ju inte döma". Men Bibeln uppmanar oss till att vakta på det falska och varna för vargarna. Här är ett tydligt bibelord:

2 Tim 4:1-2: "Jag uppmanar dig allvarligt inför Gud och Kristus Jesus som ska döma levande och döda, inför hans uppenbarelse och hans rike: predika ordet, träd fram i tid och otid, tillrättavisa, varna och förmana med allt tålamod och all undervisning."

Positiva tecken

Jag vill avsluta med att nämna vad vi trots allt ser för positiva

tecken i kristenheten. Ett är faktiskt att det sker ett uppvaknande från villfarelser, om än i förhållandevis liten skala. Än idag är det många som efterfrågar Sven Reichmanns bok "Allt är inte Gud som glimmar" och många vill också hjälpa till att sprida den boken och annat material. Ett annat positivt tecken är att det märks ett nyväckt intresse för det klassiska evangeliet. Sedan tycker jag också att bibelkunskapen och insikten ökar bland de som vill hålla sig på den smala vägen. En del följer också utvecklingen i världen på ett nyktert och vaket sätt och stämmer av detta med Bibelns profetior. Denna väckta skara utgör inte många

procent, men det är ganska många personer till antalet. Samtidigt blir värmen, innerligheten, och troheten allt starkare bland dem som håller till på den smala vägen. Och i allt detta skall vi minnas dessa bibelord:

Matt 7:14: "Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den."

Luk 12:32: "Var inte rädd, du lilla hjord, för er Far har beslutat att ge er riket."

Luk 16:15: "Det som är högt i människors ögon är avskyvärt inför Gud".

Luk 6:26: "Ve er när alla människor talar väl om er! För på samma sätt gjorde deras fäder med de falska profeterna."

/Lennart

Läs vidare

- [Den långsamma tillvänjningens strategi](#) (del 1)
- [Vakna upp efter Awakening Europe Scandinavia!](#)
- [Artikel i Budbäraren](#)
- [Allt är inte Gud som glimmar](#)